

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de
Parisiis, M.D.LXXV.

Perpetuam impiorum in hac vita prosperitatem reprob[a]tionis
argumentum esse. 81.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](#)

Nec, velut in lepidæ curvo solet orbe choreæ,
 Huc dextra, huc leua teneas, quantuq; propinquas;
 Tantum etiam à Christo sis omnipotente remota,
 Et simul addicas animum carnique Deoque:
 Equora nec celeri sulcans infida carina,
 Non nimium tumidas aquilone agitante procellas,
 Committe ut cursum ratis anchora iacta retardet,
 Aut illam tellure trahas, via sitque per undas
 Lenta tibi equore & similis, similisque pedestri.

Perpetuam impiorum in hac
 vita prosperitatem repro-
 bationis argumen-
 tum esse.

81.

Omnia cum medicus frustra tentauit in agro
 Plusque valere sua perspicit arte malum:
 Omnes agroto tum denique laxat habenas,
 Ac sinit arbitrio viuat ut ipse suo.
 Sic sceleri infixum Deus addictumque relinquis
 Infrenem, atque suo viuere more sinit.
 Non igitur tum censeat ille beatum.
 Noxa etenim pœnas gignit multa graues.

S C H O L I A.

Omnia cum medicus, D. Gregorius

I

S A C R A

Lib. 21. in Moralib⁹ suis ait, reprobis bo-
cap. 4. na ea, quę experūt, eodē modo da-
ri, quo iis, quorū deplorata salus
est, quicquid lubet, concedi solet.
De verb. *Noxa etenim.*) Magnæ misericor-
Dom. dię est, inquit Augustinus, nequi-
serm. 37. tiæ impunitatem nō relinquere.
Vis nosse nulla pœna quāta pa-
Psal. 9. na sit? Psalmum interroga; Irrita-
uit dominū peccator. Quare ob-
secro? quid vidisti? Vedit peccato-
rē impunè luxuriantē, malefaci-
tem, bonis abundātem: & exclu-
mauit, Irritauit Dominū pecca-
tor. Quare hoc dixisti? Quid enim
vidisti? Præ magnitudine ira su-
non requirit. Ideo non exquisi-
quia multū irascitur. Eodē mo-
do Diuus quoq; Hieronymus in
epist. ad Craftucium: Magna au-
est, quādo peccātibus non ira-
Eze. 16. tur De⁹. Vnde & in Ezechiele ad
Hierusalē, Iā, inquit, nō irascar-

bi. Atque etiā in alia epistola ex- *Epist. ix.*
 ponēs hęc verba Prophetę, In tri- *Sabin.*
 bus & quatuor impietatib⁹ nōne
 auertā faciē meā ab eo? Auersio-
 né faciei, inquit, pro magna pœ-
 na accepit, cūm peccator volūtati
 suę relinquitur. Atq; huc etiā fa-
 cit quod scribit August. Nihil in- *Epist. 5.*
 felici⁹ est felicitate peccantiū, per
 quā pœnalis nutritur impunitas,
 & mala voluntas, tanquā hostis
 interior, roboratur. Ac rursum *Hom. 16*
 apocalypsim enarrans, Tunc, in-
 quid, maiori plaga percutiuntur
 impij, quādo se suis iniquitatib⁹
 colētes, iusto Dei iudicio malū a-
 gere permittūtur, vt inter Dei fi-
 lios flagellari non mereantur, sed
 impleatur in eis illud quod scri-
 ptum est, In labore hominum
 non sunt. Et Gregorius in Eze- *Hom. 12.*
 chielē scribens : Quia omni- *In E-*
 potentem Deum plebs Israelita Z̄b.

r ij

S A C R A

deseruit, reuerti nolens, libellum
repudij accepit. Deseruit videli-
cer peccando: sed libellum repu-
dij accepit, in suis iniquitatibus
sine flagello remanendo. Libellū
repudij accepit, vt iā velut aliena
derelicta, faciat mala quę vult, z-
li Dei flagella non sentiet: quato-
nus ad æterna supplicia profun-
diùs descendat. Et paulò post: ne-
cessē est vt peccatores quoque
tunc consideremus amplius mi-
feros, quando eos cognoscimus
in culpa sua sine flagello dereli-
ctos. Hinc enim per Salomo-
nē dicitur, Auersio parvolorum
interficiet eos, & prosperitas stu-
torum perder illos.

Prou. I.

Piorum spem plus eis
lætitiae asserre, quam
in omni vita
sentiant.

82.